

PROGRAM BOHOSLUŽIEB FARNOSTI KRUŠETNICA

JUBILEJNÝ ROK SV. CYRILA A METODA A ROK VIERY

„Veríme v jedného Boha, Otca, Syna a Ducha Svätého, Stvoriteľa vecí viditeľných, ako je tento svet, v ktorom prežívame svoj krátky život, i vecí neviditeľných, ako sú čisti duchovia, ktorých nazývame aj anjelmi, i Stvoriteľa duchovnej a nesmrteľnej duše v každom človekovi.“ (Z Vyznania viery Božieho ľudu pápeža Pavla VI.)

DEDIČSTVO OTCOV ZACHOVAJ NÁM, PANE!

Týždeň 21.

DNES: SLÁVNOSŤ TURÍC

20. 5. 2013 – 26. 5. 2013

Farský kostol Sv. Michala archanjela Krušetnica

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 20. 5. 13	FÉRIA – TURIČNÝ PONDELOK	+ Matej, Ján a Mária Rončákoví	18.00	17.30	Mariánska pobožnosť 17.45
UTOROK 21. 5. 13	FÉRIA				Mariánska pobožnosť 7. 15
STREDA 22. 5. 13	FÉRIA	+ Štefan a Kristína Záhumenský	18.00 Sv. omša s deťmi	17.30	Mariánska pobožnosť 17.45
ŠTVRTOK 23. 5. 13	FÉRIA				Mariánska pobožnosť 7. 15
PIATOK 24. 5. 13	FÉRIA	+ Helena Olexová (1. výroč.)	18.00	16.30 - 17.45	Mariánska pobožnosť 17.45
SOBOTA 25. 5. 13	PANNY MÁRIE V SOBOTU, ĽUB. SPOMIENKA	+ Peter a Milan Dupčák	7.30	7.00	Mariánska pobožnosť 7.15
NEDEĽA 26. 5. 13	SLÁVNOSŤ NAJSV. TROJICE PRVÉ SV. PRIJÍMANIE V KRUŠETNICI	Za prvoprijímajúce deti a ich rodičov	8.00 10. 00		

Kostol Najsv. Srdca Ježišovho Lomná

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 20. 5. 13	FÉRIA – TURIČNÝ PONDELOK				
UTOROK 21. 5. 13	FÉRIA	+ Jozef a Cecília Luboví	18.00 Sv. omša s deťmi	17.30	Mariánska pobožnosť 17.45
STREDA 22. 5. 13	FÉRIA				
ŠTVRTOK 23. 5. 13	FÉRIA	+ Ondrej Vrana	18.00	17.30	Mariánska pobožnosť 17.45
PIATOK 24. 5. 13	FÉRIA				
SOBOTA 25. 5. 13	PANNY MÁRIE V SOBOTU, ĽUB. SPOMIENKA				
NEDEĽA 26. 5. 13	SLÁVNOSŤ NAJSV. TROJICE	Na úmysel	8.00		

Oznamy:

- Zbierka na katolícke média vynesla 273,10 ; 215.- €. Pán Boh zaplatí!
- N budúcu nedeľu bude obvyklá zbierka pre potreby farnosti.
- V mesiaci Máj, ktorý je zasvätený vzývaniu Panny Márie, býva pobožnosť k Panne Márii vždy štvrtýchodiny pred sv. omšou. Predmodlievajú sa prvoprijímajúce deti.
- Sv. spoveď detí pred prvým sv. prijímaním v Krušetnici bude v sobotu od 10.30 do 11.30 h. Rodičov budeme spovedať v piatok od 16.30 do 17.45 h.
- Dnes popoludní bude v Krušetnici o 14.00 h. stretnutie s rodičmi prvoprijímajúcich detí.
- DNES SA KONČÍ VEĽKONOČNÉ OBDOBIE A ZAČÍNA OBDOBIE CEZ ROK. OD ZAJTRA SA MODLIEVAME ANJEL PÁNA.

Želáme Vám radostné prežívanie nedele a požehnanie do nastávajúceho týždňa!

JEŽIŠ KRISTUS JE BOŽSKÝ PRAMEŇ

„I budete čerpať vodu s radosťou z prameňov spásy.“ (Iz 12,3)

Ježiš Kristus sa pre nás navždy stal „Božským prameňom“, z ktorého čerpáme všetko spásonosné dobro pre náš život viery a lásky. Kristus ako Prameň zostal prítomný v Cirkvi najmä vo svojich sviatostiach. „Kristus je prítomný svojou mocou vo sviatostiach, takže keď kto krstí, sám Kristus krstí.“ (SC, 7) On je hlavným udeľovateľom sviatostí. Kňazi, ktorí sviatosti vysluhujú, sú len jeho živými nástrojmi. Samotné sviatosti sú pre nás prameňom Božieho života a Božej pomoci. Sú to viditeľné znaky, cez ktoré prúdi do nás z Krista neviditeľná Božia milosť.

Katechizmus Katolíckej cirkvi rozlišuje tri typy sviatostí: sviatosti kresťanskej iniciácie - krst, birmovanie a Eucharistia, ktorými Duch Svätý uvádza človeka do života s Kristom a do spoločenstva Cirkvi; sviatosti uzdravenia - pokánie a sväté pomazanie, ktorými pomáha prekonávať krízy na ceste k svätosti; sviatosti služby spoločenstvu - kňazstvo a manželstvo, ktorými milosť Ducha Svätého uschopňuje veriacich uskutočňovať svoje poslanie v Cirkvi. Tri sviatosti: krst, birmovanie a kňazstvo vtlačajú nezmazateľný znak, ktorým sa kresťan plnšie pridružuje ku Kristovi a má podiel na jeho kňazstve. Nemôžu sa opakovať. Je to najmä preto, že Božie povolanie, ktoré sa nimi uskutočňuje, je neodvolateľné.

Dobro všetkých sviatostí pochádza z Kristovho veľkonočného tajomstva - jeho smrti a zmŕtvychvstania. Skutočnosť, že ovocie sviatostí pramení z Kristovho veľkonočného tajomstva sa zvyrazňuje aj tým, že sa vysluhujú vo svätej omši, ktorá Kristovu Paschu eminentným spôsobom sprítomňuje a hlása. Účasťou na sviatostiach dostáva človek podiel na vykúpení, t.j. odumiera hriechu a žije v Kristovi.

Vo sviatostiach sa osobne človek stretáva s Kristom. Toto stretnutie sa uskutočňuje na rovine viery. Viera je hlavná podmienka prijatia sviatostí a spolupráce človeka s Kristom na vykúpení. „Sviatosti vieru nielen predpokladajú, ale ju aj udržiavajú, posilňujú a prejavujú slovami a vecami, preto sa nazývajú sviatostami viery.“ (SC, 59) Úlohou prijímateľa sviatostí je uspôsobiť sa na hodné prijatie daru milosti a odpovedať na Božie povolanie, ktoré Boh sviatosťou dáva. Spolupráca s Kristom pri prijímaní sviatostí je veľmi dôležitá a zahrňuje tak duchovnú pripravenosť, ako aj ochotu plniť záväzky z prijatia sviatosti.

Náš sviatostný život sa týka nielen samotného prijatia sviatosti, ale aj prežívania životných sviatostí a plnenia poslania, ktoré dávajú. Najmä tých, ktoré sme prijali iba raz v živote: krst, birmovanie, manželstvo, kňazská vysviacka. Sviatostne žiť znamená teda nielen prijímať sviatosť, ale aj uskutočňovať jej poslanie v živote.

Na prvom mieste je to krst, ktorým to všetko začalo. Krst je prameň, z ktorého pochádza náš kresťanský - krstný život. Je ako koreň celého nášho života z Krista a v Kristovi. Kresťanský život ani nemožno ináč prežívať, len v povedomí krstu.

Birmovanie je tiež životná sviatosť. Touto sviatosťou dostávame Ducha Svätého a jeho dary na posilnenie krstnej viery. Voláme ju aj sviatosť kresťanskej dospelosti, lebo ňou sa pokrstený stáva zodpovedný za bratov a činný v spoločenstve veriacich. Prijíma sa raz navždy ako krst, ale to neznamená, že jej udelením všetko skončilo. Birmovanie ako sviatosť pomazania Duchom Svätým je sviatosť trvajúca. Má ustavične pôsobiť v našom živote. Prežívanie sviatosti birmovania spočíva v ochote žiť pre Cirkev a pracovať pre ňu. Birmovné poslanie spočíva v tom, že sme apoštolmi - šíriteľmi Kristovej pravdy a dobra; strážcami duchovných hodnôt; svedkami Krista vo svete. Žiť sviatosť birmovania znamená pre kresťana úsilie o to, aby bol soľou zeme, kvasom ľudstva a svetlom sveta.

V živote kresťana majú významné miesto aj sviatosti uzdravenia: pokánie a sväté pomazania chorých. Pokánie je sviatosť na odpúšťanie hriechov spáchaných po krste. Jej význam a dobrodenie je nevýslovné a pre svätosť nezastupiteľné. Sviatosť pomazania chorých patrí medzi sviatosti uzdravenia. V nej Kristus Pán uľavuje v bolesti a posilňuje v slabosti. Posväcuje ňou ľudské utrpenie a pridružuje ho k svojmu vykupiteľskému utrpeniu. Udeľuje sa vo vážnom ochorení alebo pri zoslabnutí zo staroby. Rozumie sa tým choroba, ktorá môže zapríčiniť smrť. Možno ju prijímať aj viac ráz v živote. Vždy vtedy, keď človek upadne do novej vážnej choroby, alebo keď v tej istej chorobe sa zhoršil zdravotný stav. Sviatosťou svätého pomazania sám Kristus vychováva chorého k trpezlivosti a odovzdanosti do vôle nebeského Otca. Pre zdravých je táto sviatosť výchovou k súcitnej láske ku chorým a k ochote ich opatrovať a slúžiť im.

Sviatosti služby - kňazstvo a manželstvo - majú nesmierny význam, tak pre život kresťanského spoločenstva, ako aj pre osobný duchovný život jednotlivých kresťanov. Zvláštnu pozornosť si zasluhuje sviatosť manželstva. Prostredníctvom nej je Kristus prítomný medzi manželmi, posväcuje ich lásku, uschopňuje ich v plnení svojho rodičovského povolania a vedie kresťanskú rodinu k nebeskému Otcovi. Zvláštnym dobrodením tejto sviatosti je stála prítomnosť Pána Ježiša v rodine, podľa jeho prislúbenia: „Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“ (Mt 18, 20) Vďaka tejto stálej duchovnej prítomnosti Krista v rodine, považujeme kresťanskú rodinu za domácu cirkev, za cirkev v malom alebo cirkev v dome.

Zamyslenie na máj Panna Mária vo viere Cirkvi

MÁRIA JE NAŠA DUCHOVNÁ NEBESKÁ MATKA

„Ked' počala, porodila a živila Krista, ked' ho priniesla do chrámu Otcovi, ked' trpela so svojim umierajúcim Synom na kríži, spolupracovala na diele Spasiteľa celkom mimoriadnym spôsobom, a to poslušnosťou, vierou, nádejou a vrúcnou láskou, aby tak obnovila nadprirodzený život duší. Práve preto je našou Matkou v poriadku milosti.“ (LG, 61)

Pannu Máriu oprávnenne považujú všetci veriaci v Krista za svoju duchovnú matku. Práve preto, že Panna Mária je matkou Krista - Hlavy tajomného tela, t.j. Cirkvi, je matkou aj údov tohoto tela Cirkvi. Prináleží jej titul „Matka Cirkvi“.

Pán Ježiš zveril Cirkev do jej materinskej lásky, keď zomieral na kríži. Vtedy povedal významné slová darovania: *„Ked' Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe.“ (Jn 19, 26-27)*

Tieto Kristove slová na kríži teológovia vykladajú tak, že sú to darovacie slová, ktorými dal Máriu za matku všetkým veriacim. V Jánovi apoštolovi boli vtedy pri kríži zastúpení všetci vykúpení.

Panna Mária sa k Cirkvi naozaj vždy správala ako jej starostlivá matka. Po Kristovom odchode do neba sa pridružila k spoločenstvu veriacich. S prvotnou Cirkvou prežívala všetky udalosti, počnúc Turícami, cez prvé hlásanie evanjelia, slávenie bohoslužieb a všetkého toho, čo doľahlo na Cirkev v časoch apoštolov. Spolu s Cirkvou sa modlila a bola jej oporou. Vydáva o tom svedectvo správa zo Skutkov apoštolov: *„Títo všetci jednomyselne zotrvali na modlitbách spolu so ženami, s Ježišovou matkou Máriou a s jeho bratmi.“ (Sk 1,14)*

Panna Mária sa o Cirkev neprestala starať ani potom, čo ju Ježiš vzal k sebe do neba. *„S materinskou láskou sa stará o bratov a sestry svojho Syna, čo ešte putujú a nachádzajú sa v rozličných nebezpečenstvách a úzkostiach, dokiaľ sa nedostanú do blaženej vlasti.“ (LG, 62)*

Máriine materstvo voči jednotlivým veriacim má duchovný ráz. Duchovne nás totiž rodí pre Božie kráľovstvo, lebo má mimoriadny podiel na našom vykúpení a ospravedlnení. Pravda, Mária nie je prvotná príčina nášho duchovného zrodu, ale len druhotná, v závislosti na Kristovi.

Materstvo Panny Márie okrem reálneho duchovného významu sa tu poníma aj symbolicky a obrazne, aby sa vyjadril náš osobný vzťah k nej ako detí k matke. Naše detinstvo voči duchovnej matke Panne Márii sa uskutočňuje v rôznych rovinách. Je to v prvom rade utiekanie sa k nej o pomoc a orodovanie. Je to aj naše úsilie o napodobňovanie jej čností. Vo vzývaní a napodobňovaní Panny Márie spočíva celá naša úcta k nej, ako k našej nebeskej duchovnej matke. V tomto zmysle nás k úcte ku Panne Márii vyzýva aj dogmatická konštitúcia o Cirkvi: *„Všetci v Krista veriaci nech sa obracajú na Matku Božiu a Matku ľudí s naliehavými a vrúcnyimi prosbami, aby ona, ktorá napomáhala prvotiny Cirkvi svojimi modlitbami. Aj teraz povýšená v nebi nad všetkými blaženými i anjelov, orodovala v spoločenstve všetkých svätých u svojho Syna...“ (LG, 69)*